

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

Η ΑΡΧΟΜΑΝΙΑ ΚΑΛΑ ΚΡΑΤΕΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΜΑΣ

Θανάσιμος συνδυασμός ο τοπικισμός και η προεδρική καρέκλα για την ομογένεια

Αποψή μου είναι ανέκαθεν πως η φιλοδοξία, προσωπική και οργανωμένη, είναι βασικό πλεονέκτημα για την πρόοδο του ιδιώτη και της κοινωνίας του.

Αλίμονο αν σαν ιδιώτες και σαν κοινωνία δεν φιλοδοξούσαμε να γίνουμε καλύτεροι για να διακριθούμε προσφέροντας τις γνώσεις μας, την πείρα μας και το χρήμα. Ποιος γιατρός, δικηγόρος, δάσκαλος, πολιτικός, υδραυλικός, ηλεκτρολόγος κλπ. δεν θέλει να διακρίνεται με την εκτίμηση των συνανθρώπων για την προσφορά του;

Δυστυχώς, όμως, δεν μπορούμε να διακριθούμε πέρα από αυτό που γνωρίζουμε και το ασκούμε με επιτυχία. Ενας διακεκριμένος γιατρός, μπορεί να αποτύχει σαν υπουργός Υγείας και ένας δικηγόρος σαν υπουργός Δικαιοσύνης, ένας στρατηγός σαν υπουργός Αμυνας και ένας δημοσιογράφος σαν επιχειρηματίας, με τραγικό παράδειγμα την αφεντιά μου.

Γιατί αυτός ο πρόλογος; Επειδή θα προσπαθήσω να αναλύσω γιατί απέτυχαν παταγωδώς τα εθνοτοπικά σωματεία και πολλές άλλες ομογενειακές οργανώσεις. Μήπως μέλη τους δεν ήταν αξιόλογα μέλη της κοινωνίας μας, διακεκριμένοι επιστήμονες, μεγάλοι και μικροί επιτυχημένοι επιχειρηματίες; Ασφαλώς, υπήρχαν και όμως δεν μπόρεσαν να σώσουν τον αποδεκατισμό εκατοντάδων ομογενειακών εθνοτοπικών σωματείων και άλλων οργανώσεων.

Απορώ με το θάρρος μου ν' ασχοληθώ με ένα θέμα για το οποίο κάθε συνέλληνας έχει δική του άποψη.

Πριν προχωρήσω, όμως, θα ήθελα να αναφέρω πως θα ήθελα την παροικία και προσέξτε μήπως πέσετε από την καρέκλα γελώντας.

Πολύ απλά, θα ήθελα μια ομογένεια χωρίς εθνοτοπικά σωματεία, αλλά με μια μόνο συνομοσπονδία τού Ελληνισμού με περιουσία εκατοντάδων εκατομμυρίων δολαρίων, που τώρα ανήκουν σε οργανισμούς οι οποίοι φυτοζωούν και θα τους φάει μαύρο φίδι. Όπως τις εκατοντάδες

«Όποτε ένας άνθρωπος βάζει στο μάτι υψηλές θέσεις, ένα είδος σαπίλας εμφανίζεται στη συμπεριφορά του.» - Τόμας Τζέφερσον, 1749-1826, Αμερικανός πρόεδρος [1801-1809]

Όμως επειδή τον πλούτο πολλοί εμίσησαν και την δόξαν ουδείς, η ΑΧΕΠΑ έχασε δύο κτήριά της και ίσως κινδυνεύσει η ναυαρχίδα της περιουσίας της.

οργανισμούς που εξαφανίστηκαν χωρίς ίχνη και χωρίς να γνωρίζουμε τί απέγιναν οι περιουσίες τους. Μην βάζετε κακό στο νου σας, τα χρήματα μπορεί να πήγαν σε νοσοκομεία, ή φιλανθρωπικά ιδρύματα εδώ και στην Ελλάδα. Όμως, τα χρήματα αυτά συγκεντρώθηκαν με πολύ κόπο και γενναιόδωρες δωρεές των μεταναστών.

Για παράδειγμα βλέπω τί συμβαίνει σήμερα στην ΑΧΕΠΑ και οργίζομαι γιατί ήταν ένας σπουδαίος φορέας με πλούσια δράση κοινωνική, φιλανθρωπική, εκπαιδευτική και πολιτιστική.

Όμως επειδή τον πλούτο πολλοί εμίσησαν και την δόξαν ουδείς, η ΑΧΕΠΑ έχασε δύο κτήριά της και ίσως κινδυνεύσει η ναυαρχίδα της περιουσίας της. Αιτία; Βασικά, η αγία προεδρική καρέκλα και το κύρος που δίνει σ' αυτόν που την χρησιμοποιεί. Και να σκεφτείτε παρακαλώ πως οι αντίδικοι σ' αυτή την περίπτωση είναι "brothers"! Φαντάζεστε τί θα γινόταν αν δεν ήταν... αδελφία;

Όμως, η ΑΧΕΠΑ δεν πρωτοτυπεί, άλλα σωματεία διαλύθηκαν πολύ πριν επειδή κάποιοι ματαιόδοξοι δεν μπόρεσαν να κάτσουν πάνω στην καρέκλα. Δεν θα αναφέρω ονόματα γιατί δεν χρειάζομαι και άλλους εχθρούς, όμως είναι γνωστό πως όταν κάποιος δεν εκλεγόταν πρόεδρος, συν γυναιξί, τέκνων, φίλων και γνωστών

εγκατέλειπαν τον σύλλογο και ίδρυναν καινούργιο με πρόεδρο παμπηφεί τον αποτυχόντα.

Δεύτερη αιτία για την διάλυση δεν είναι τα παιδιά μας που δεν ενδιαφέρονται για τα εθνοτοπικά σωματεία μας όπως νομίζουν πολλοί. Τα παιδιά μας δεν ενδιαφέρονται γιατί έχουν πικράν πείρα από τους καυγάδες μέσα στα σωματεία, όπου πολλές φορές πρωταγωνιστούσαν οι γονείς τους. Πραγματική δεύτερη αιτία είναι ο φανατικός τοπικισμός. Δεκάδες σωματεία με καταγωγή την Πελοπόννησο, επειδή κάθε πελοποννήσιος συμπάροικος ήθελε σωματείο για το χωριό του. Το ίδιο συνέβαινε με τους νησιώτες, τούς Θεσσαλούς, τούς Μακεδόνες κλπ. Ενας καλός μου φίλος Κεφαλονίτης, εκτός από τον Γιώργο Μεσσάρη, μού ανέφερε πως κάποτε έγιναν συζητήσεις για ένωση των συλλόγων από τα Επτάνησα και φυσικά δεν κατέληξαν πουθενά επειδή δεν μπορούσαν να συμφωνήσουν.

Εχουμε φτάσει στο σημείο όπου τα σωματεία μας προτιμούν να διαλυθούν και να χάσει η ομογένεια τις περιουσίες τους, παρά να ενωθούν με άλλα... αδελφά σωματεία.

Και επανέρχομαι στο θέμα των σωματειακών περιουσιών που είναι ομογενειακός θησαυρός και πρέπει να τον σώσουμε. Φαντάζεστε τί ανάπτυξη θα μπορούσε να πετύχει η ομογένεια με εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια επιπλέον; Εγώ το φαντάζομαι και δεν μπορώ να πιστέψω την αδιαφορία αυτών που τα διαχειρίζονται τώρα σε οργανισμούς που ψυχορραγούν και πιθανόν να καταλήξουν σε ξένα χέρια, όπως οι προηγούμενοι.

Γι' αυτό αναδημοσιεύω σήμερα τα σοφά λόγια τού εθνοπατέρα των ΗΠΑ, Τόμας Τζέφερσον, «όποτε ένας άνθρωπος βάζει στο μάτι υψηλές θέσεις, ένα είδος σαπίλας εμφανίζεται στη συμπεριφορά του.»

Μπορούμε να καταπολεμήσουμε αυτή τη σαπίλα; Εγώ είπα και ελάλπισα, τώρα τον λόγο έχουν οι ομογενειακοί μας ηγέτες σαν μια από τις προτεραιότητές τους...

Σοφά λόγια

«Οι τρεις βασικοί νόμοι της ζωής είναι: το άνισο, το άδικο, το ανήθικο.» - Άγγελος Τερζάκης, 1907-1979, Έλληνας συγγραφέας

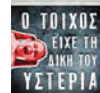
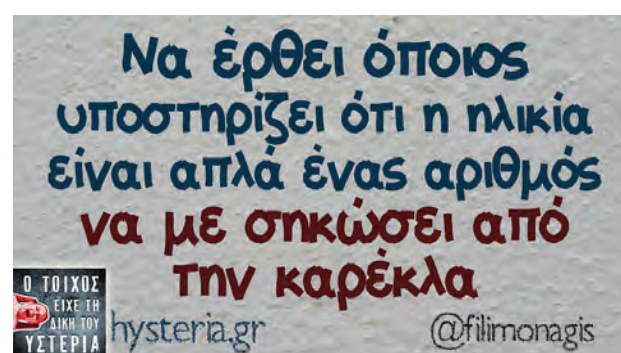
Ανάγωγα

Εγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών: «Η Pfizer, που έχει έδρα στη Νέα Υόρκη, αναμένεται να καταγράψει έσοδα από 70,5 έως 72,5 δισ. δολάρια αυτή τη χρονιά, με τα κέρδη

από το εμβόλιο να υπολογίζονται στα 26 δισ. δολάρια. Μην αναρωτιέστε λοιπόν γιατί αυτή και οι άλλες εταιρείες με ανάλογα κέρδη αντιστέκονται σθεναρά στις προτάσεις για άρση της πατέντας των εμβολίων. Αυτές κάνουν κουμάντο.»

Καλόο!

-Πως πεθανε ο τελευταίος Ιρλανδός οδηγός υποβρυχίου;
-Άκουσε έναν χτύπο στην πόρτα και άνοιξε...!

hysteria.gr

@filimonagis